

Sbírka zákonů a nařízení státu československého.

Částka 111.

Vydána dne 25. října 1924.

Obsah: 220. Nařízení o požadování dopravních prostředků pro účely vojenské.

220.

Vládní nařízení ze dne 16. října 1924

o požadování dopravních prostředků pro účely vojenské.

Vláda republiky československé nařizuje podle zákona ze dne 13. května 1924, č. 117 Sb. z. a n., o požadování dopravních prostředků pro účely vojenské:

ČÁST I.

Všeobecná ustanovení společná.

§ 1.

Trvání závazku držitelů dopravních prostředků odevzdati je k účelům vojenským.

K § 3 (2) zák.

(1) Za mobilisace a ve válce trvá závazek držitelů dopravních prostředků odevzdati je k účelům vojenským podle zákona o požadování dopravních prostředků po jejich povolání až do dne, jímž má býti demobilisace podle demobilizační vyhlášky skončena a nebyl-li v ní uveden takový den, až do uplynutí dvou měsíců od této vyhlášky.

(2) Při mimořádném povolání zálohy v míru podle § 27 branného zákona, bylo-li povolání dopravních prostředků nařízeno vyhláškou, jest zánik závazku držitelů dopravních prostředků uvést ve známost rovněž vyhláškou; bylo-li však povolání podle § 27 branného zákona nařízeno povolávacími listky, jakož i při povolání dopravních prostředků na mobilizační cvičení na zkoušku, není třeba veřejného vyhlášení zániku závazku držitelů dopravních prostředků.

§ 2.

Jak jsou povolávány dopravní prostředky.

K § 5 (2), 21 (1), 31 (2), 40 (1) a 45 (1) zák.

(1) Dopravní prostředky jsou povolávány za mobilisace a ve válce veřejnou vyhláškou. Nebyly-li všechny dopravní prostředky, jež byly na nařízené povolání dopravních prostředků za mobilisace a ve válce předvedeny, ihned převzaty, lze nové předvedení nepřevzatých dopravních prostředků naříditi buď vyhláškou nebo povolávacím lístkem.

(2) Za mimořádného povolání zálohy v míru podle § 27 branného zákona jsou dopravní prostředky povolávány buď veřejnou vyhláškou nebo povolávacími listky.

(3) Na mobilizační cvičení na zkoušku jsou dopravní prostředky vždy povolávány povolávacími listky.

(4) Povolávací listky se zasílají držitelům dopravních prostředků zpravidla prostřednictvím politických úřadů I. stolice, v jejichž obvodu se držitel zdržuje; v případech naléhavých zašle vojenská správa povolávací listky držitelům dopravních prostředků přímo a zpraví o tom současně příslušné politické úřady I. stolice.

§ 3.

Náhrada za předměty odevzdané do používání.

K § 6 (1) zák.

Výše náhrady za dopravní prostředky, odevzdané vojenské správě do používání, stanoví vládní nařízení, jež bude vydáno teprve v případě potřeby.

§ 4.

Obecná cena.

K § 6 ⁽²⁾ zák.

(¹) Obecná cena se zjišťuje podle užitku, jež předmět obvykle a obecně poskytuje v době, kdy se cena zjišťuje; sluší tudíž mimo úvahu ponechat cenu zvláštní obliby, nekalé nebo — jde-li o zjišťování ceny za války — ani válečným stavem neoprávněné utváření se cen a vypočítavé nákupy (řetězový obchod atd.), jakož i zvláštní vlastnosti a možnost speciálního způsobu použití předmětu, jež nepřicházejí v úvahu při použití pro účely vojenské.

(²) U předmětů, pro něž jsou stanoveny úřední ceny, jest pokládati tyto ceny za ceny obecné.

§ 5.

Dodatečné převzetí požadovaných dopravních předmětů do vlastnictví.

K § 6 ⁽³⁾ zák.

Vojenská správa jest oprávněna dopravní prostředek, jež převzala jen do používání, převzít kdykoliv do vlastnictví, pokud nepřešel do vlastnictví již podle zákona (§ 12 zák.). Dodatečné převzetí dopravního prostředku do vlastnictví oznámí vojenská správa držiteli prostřednictvím politického úřadu I. stolice.

§ 6.

Všeobecná ustanovení o komisích zřízených podle zákona.

K § 7 ⁽²⁾, 17, 22 ⁽³⁾, 31 ⁽⁵⁾, 37, 40 ⁽⁵⁾, 44 ⁽²⁾ a 45 ⁽³⁾ zák.

(¹) Předseda a členové komisí, zřízených podle zákona, mají postupovati s největší nestranností a jsou povinni odmítnouti jakýkoli vliv stran. Jakýkoli pokus trestného vlivu, zejména nabízení darů, buď ihned oznámen státnímu zastupitelství (trestnímu soudu).

(²) Za členy komise, kteří mají podle zákona působiti též při zjišťování obecné ceny požadovaných dopravních prostředků jich odhadem, jest podle možnosti přibírat zkušené odborníky, zaručující správné a odborné posouzení věci; pokud nejde tu o osoby úřední, třeba dotčené osoby určovati zpravidla po slyšení příslušných zájmových korporací.

(³) Pokud se podle ustanovení zákona a tohoto nařízení přibírají ke komisionálnímu jed-

nání znalci (odhadci), kteří nejsou členy komise, buďte podle možnosti k tomu určováni především znalci úřední; není-li jich, buď při výběru znalců přihlíženo vždy k tomu, aby osoba za znalce určená zaručovala správné, nestranné a odborné posouzení věci. Znalci (odhadci) ručí za škodu způsobenou státní správě úmyslně nebo zaviněně nesprávným odhadem (posudkem). Má-li komise odůvodněnou pochybnost o objektivnosti povolaného znalce (odhadce), může požádati příslušný úřad, jenž byl znalce (odhadce) jmenoval, aby určil znalce (odhadce) jiného. Znalci (odhadci), kteří nejsou členy komise, mají toliko hlas poradní; komise není vázána jejich dobrým zdáním. Znalcům (odhadcům) přísluší přiměřená odměna, jejíž výši určí ministerstvo národní obrany v dohodě s ministerstvem vnitra a ministerstvem financí.

(⁴) Pokud se o jednání komise nespisují podle tohoto nařízení listiny jiné, z nichž jest obsah komisionálního jednání patrný (na př. klasifikační výkazy, evidenční seznamy atd.), buď o jednání každé komise sepsán zvláštní protokol, v němž buď obzvláště uveden nálezný (posudek) znalecký, pokud byl komisi podán; protokol podpíše předseda a členové komise.

(⁵) Osobní a věcný náklad komisí zřízených podle zákona — vyjma komisionální výlohy členů obecního zastupitelstva (§ 13) — jdou na vrub rozpočtu vojenské správy. Účty za cestovní náklady civilních členů komisí a odměny znalců (odhadců) ověřené přednostou politického úřadu I. stolice a adjustované účtárnou politického úřadu II. stolice (na Slovensku účtárnou administrativního oddělení úřadu ministra s plnou mocí pro správu Slovenska a v Podkarpatské Rusi účtárnou civilní správy Podkarpatské Rusi) jest zaslati k realizování výplaty neprodleně po úřadování dotčených osob intendanci zemského vojenského velitelství.

(⁶) Politickým úřadům I. stolice přísluší udržovati pořádek v úředních místnostech, v nichž komise jednají, a v jejich obvodu.

§ 7.

Komise pro vrácení dopravních prostředků.

K § 7 ⁽²⁾ zák.

(¹) Zástupce vojenské, pokud se týče finanční správy, kteří mají býti členy komise pro vrácení dopravních prostředků, určuje

zemské vojenské velitelství, pokud se týče zemská finanční správa (finanční úřad II. stolice).

(²) Odborné zájemnické kruhy, které chtějí podle § 7 (²) zák. vyslati zástupce k jednání komise, uvedené v předcházejícím odstavci, oznámí to politickému úřadu I. stolice, u něhož uvedená komise působí. Může tu jíti celkem pouze o tyto zájemnické skupiny:

a) držitele koní a dopravních prostředků uvedených v části III. zák.,

b) držitele motorových vozidel a

c) držitele letadel;

za každou z těchto zájemnických skupin může býti ke komisionálnímu jednání připuštěn jen jeden zástupce a jeden náhradník. Je-li za některou z těchto skupin jmenováno několik zástupců, určí politický úřad I. stolice, která z naznačených osob má působiti při komisi jako zástupce (náhradník), při čemž přihlíží především k osobám, za nimiž stojí největší část zájemníků. Zástupcům zájemnických kruhů nepřísluší za jejich účast při komisionálním jednání žádná náhrada.

(³) Ke komisionálnímu jednání se přibírají k odbornému posouzení škod, způsobených na vrácených dopravních prostředcích, potřební znalci, jež určuje politický úřad I. stolice; pokud tu nejde o znalce úřední, vezme je politický úřad I. stolice do přísahy (slibu).

§ 8.

Svolání komise a vyhláška o vrácení dopravních prostředků.

K § 7 (²), (³), (⁵) a (⁶) zák.

(¹) Komisi, za jejíž součinnosti se vracejí dopravní prostředky, převzaté vojenskou správou do používání, svolává podle potřeby na žádost příslušného vojenského úřadu (velitelství) politický úřad I. stolice, který se postará též o to, aby úřadování komise bylo vyhlášeno způsobem v místě obvyklým; aby nemusilo býti zároveň předvoláváno několik znalců, jest při stanovení komisionálního jednání dbáti pokud možno toho, aby napřed bylo jednáno o vrácení jednoho druhu dopravních prostředků a teprve potom postupně o vrácení druhů dalších.

(²) Do vyhlášky o vrácení dopravních prostředků, převzatých vojenskou správou do používání, jest pojmouti též poučení, že even-

tuální nároky na náhradu škody jest ohlásiti u komise a že jen výjimečně lze uplatniti nárok na náhradu škody též po převzetí dopravního prostředku, a to jen tehdy, nebylo-li možno se přesvědčiti o vadách při odborném přezkoušení dopravního prostředku před jeho vrácením, anebo jde-li o vady skryté, při čemž se v obou případech předpokládá, že dotčená vada byla úředně zjištěna nejpozději do 15 dnů ode dne převzetí a že uvedený nárok náhradní byl uplatněn nejpozději do čtyř neděl ode dne převzetí; k tomu jest ve vyhlášce dodati, že nároky, které tímto způsobem nebudou uplatňovány, zanikají.

§ 9.

Náhrada škody, způsobené na dopravních prostředcích převzatých do používání.

K § 7 (⁴) až (⁶) zák.

(¹) Rozsah škody zjistí komise, přihlížejíc ke stavu dopravního prostředku, popsánému v evidenčním listě, pokud se týče v zápisu (dokladech) o odevzdání dopravního prostředku vojenské správě do používání, a u letadel též podle průvodních knih motoru a letadla, vedených vojenskou správou v době používání letadla.

(²) Vojenská správa jest oprávněna, nemůže-li dopravní prostředek do používání převzatý vrátiti a nechce-li použiti práva, poskytnutého jí poslední větou šu 7 (⁴) zák., nabídnouti jako náhradu dopravní prostředek stejné hodnoty a upotřebitelnosti; totéž platí o případech, je-li vrácený dopravní prostředek poškozen. Souhlasí-li držitel s touto nabídkou, poznamená se to v protokolu; nesouhlasí-li, pokračuje se dále v jednání podle zákona a tohoto nařízení.

(³) Průkaz podle § 7 (⁶) zákona o tom, že škoda povstala před vrácením dopravního prostředku v době, kdy byl v užívání vojenské správy, a že za ni nelze ani držiteli ani jeho lidem přičítati žádné viny, jest podati, jde-li o koně, nálezem úředního zvěrolékaře, jde-li o motorová vozidla, nálezem znalce, stanoveného politickým úřadem I. stolice, a jde-li o letadla, dokladem obsahujícím přesný popis škody a odůvodnění domnělé doby, kdy povstala, potvrzeným dvěma odborníky, a to odborníkem nejbližšího aeroklubu a odborníkem z vrstev výrobců.

§ 10.

Smírné urovnání nároků na náhradu škody.

K § 7 (7) zák.

(1) Komise zřízená u politického úřadu I. a II. stolice podle § 7 (7) zák. mohou vyřizovati nároky na náhradu škody s konečnou platností jen potud, že mohou sjednati s držiteli smírné urovnání uplatňovaných nároků, a to komise zřízená u politického úřadu I. stolice až do nejvyšší částí 2.500 Kč a komise zřízená u politického úřadu II. stolice až do nejvyšší částí 10.000 Kč.

(2) Jedna a táž komise může přiznati náhradu škody pro jednoho držitele na základě smírného urovnání věci až do vyčerpání nejvyšší částky uvedené v předchozím odstavci; nejvyšší částka vyčerpává se také několika nároky, jež se vyřizují zároveň anebo po sobě.

(3) Předpokladem platného smírného urovnání věci jest:

a) že není pochyby o tom, že nárok co do důvodu jest oprávněn,

b) že osoba oprávněného držitele jest zjištěna,

c) že s dohodou souhlasí zástupce vojenské a finanční správy a

d) že v komisi jest zastoupen aspoň jeden člen práva znalý.

(4) Dohoda, u níž není předpokladů uvedených v předcházejícím odstavci, jest neplatná. Za neplatnou z těchto důvodů může ji prohlásiti z moci úřední meziministerská komise, avšak jen potud, pokud připadající částky nebyly ještě poukázány k výplatě.

(5) Jednání o dohodu jest za předpokladů uvedených v předcházejících odstavcích zahájiti z moci úřední. Komise zřízená u politického úřadu I. stolice zahájí ústní jednání o dohodu ihned (při komisionálním jednání), jakmile byl nárok ohlášen. Je-li k sjednání smírného urovnání vzhledem k částce příslušnou komise, zřízená u politického úřadu II. stolice, zjistí tato komise, opírajíc se o šetření, jež provedla komise zřízená u politického úřadu I. stolice, jsou-li tu dány předpoklady pro smírné urovnání; je-li tomu tak, zahájí jednání o dohodu se stranami buď přímo nebo prostřednictvím politického úřadu I. stolice. Komise u politického úřadu II. stolice může též uložit komisi, zřízené u politického úřadu

I. stolice, aby zahájila jednání o smírnou dohodu v mezích její příslušnosti.

(6) Komise, zřízená u politického úřadu II. stolice, může ustanoviti též ústní jednání o věci. Při tomto jednání mohou se strany dáti zastupovati zástupci, kteří jsou povinni předložiti předsedovi komise svou plnou moc.

(7) O nastalé dohodě buď sepsán protokol, který podpíše předseda komise, zástupci vojenské a finanční správy a strana. Dojde-li k dohodě na podkladě jednání, provedeného komisí zřízenou u politického úřadu II. stolice, postačí místo podpisu komisionálního protokolu písemné nebo protokolární prohlášení strany. Protokol buď uschován u komise, za jejíž součinnosti byla dohoda sjednána. Výňatek z protokolu, obsahující přesné jméno a adresu oprávněného držitele a přesné označení dopravního prostředku a ujednanou částku, buď dodán straně a zaslán v opise intendanci zemského vojenského velitelství, aby mohla býti příslušná částka poukázána k výplatě. Kromě toho zašle komise zřízená u politického úřadu I. stolice po jednom opise protokolu politickému úřadu II. stolice a meziministerské komisi; komise zřízená u politického úřadu II. stolice zasílá o svém jednání jeden opis protokolu meziministerské komisi.

§ 11.

Co se stane s předměty, které nebyly při komisi pro vrácení dopravních prostředků převzaty.

K § 7 (9) zák.

(1) Nedostaví-li se držitel ke komisi, za jejíž součinnosti má býti dopravní prostředek vrácen, po případě nepošle-li tam svého zástupce, anebo dostaví-li se sice ke komisi, po případě pošle-li svého zástupce, avšak z jakýchkoli důvodů dopravní prostředek nepřevzme, bude vrácený předmět prozatím uložen na náklad a nebezpečí držitelovo u vojenské správy; politický úřad I. stolice vyzve poté držitele, jenž jest takto s převzetím dopravního prostředku v prodlení, aby si jej do osmi dnů po zpravení (o jehož doručování platí všeobecné zásady, platné pro doručování v řízení správním) u vojenské správy vyzvedl a náklady za opatrování zapravil, jinak že bude tento předmět veřejnou dražbou prodán a utržená částka po úhradě nákladů na dražbu a opatrování držiteli poukázána nebo pro něho soudně deponována.

(2) Přihlásí-li se držitel ve stanovené lhůtě osmidenní, buď mu předmět vojenskou správou vydán, při čemž jest držitel povinen nahraditi vojenské správě eventuální náklady na uschování (krmení) dopravních prostředků (koní). Za změnu, která ve stavu vrácených dopravních prostředků nastala proti stavu, jaký byl zjištěn při komisi podle § 7 (2) a (5) zák., vojenská správa neručí.

§ 12.

Rozhodování politických a vojenských úřadů ve vzájemné dohodě.

K § 9 zák.

Nedojde-li k dohodě mezi politickým a vojenským úřadem (velitelstvím) I. stolice, buď věc bez průtahu předložena politickým úřadem I. stolice k dalšímu opatření nadřízenému politickému úřadu II. stolice; nedojde-li k dohodě mezi politickým úřadem II. stolice a zemským vojenským velitelstvím, buď věc bez průtahu předložena politickým úřadem II. stolice k dalšímu opatření ministerstvu národní obrany.

§ 13.

Spolupůsobení obcí.

K § 10 zák.

Náklady, které obcím vznikají ze spolupůsobení při provádění zákona nebo tohoto nařízení, počítají se v to i případné náklady na vyslání zástupců ke komisionálním jednáním, hradí obce ze svého. Veškeré tiskopisy k účelu tomu potřebné dodá jim však vojenská správa zdarma, pakli o ně požádají (§ 16).

§ 14.

Státní dopravní prostředky.

K § 11 zák.

Ustanovení § 11 zák. platí též o dopravních prostředcích, patřících těm podnikům státním, které jsou spravovány jako obchodní podniky podle zásad soukromo-hospodářských.

§ 15.

Způsob placení.

Pokud toto nařízení nestanoví odchylek, provádí vojenská správa výplatu příslušných částek prostřednictvím poštovního šekového úřadu.

§ 16.

Tiskopisy.

Veškeré tiskopisy předepsané ku provádění zákona opatří vojenská správa na svůj náklad. Tyto tiskopisy mají si dotčené úřady vyžádati závčas, nejdéle do 1. listopadu každého roku, u příslušného zemského vojenského velitelství, jež zaúčtuje náklady na ně na příslušnou rozpočtovou položku. Obce žádají o potřebné tiskopisy prostřednictvím nadřízeného politického úřadu I. stolice.

ČÁST II.

Zvláštní ustanovení o požadování koní evidenčních.

§ 17.

Osvobození koně.

K § 13 zák.

(1) Dopravou pošty [§ 13 (1) b) zák.] jest rozuměti sbírání, přepravu a doručování poštovních zásilek.

(2) Koňmi určenými pro zdravotní službu [§ 13 (1) d) zák.] jest rozuměti též koně, trvale určené k čištění ulic, odvážení smetí a výkalů.

(3) Za soukromé chovné ústavy [§ 13 (1) f) zák.] jest pokládati všechny plemenné podniky, které užívají trvale ku plemenění nejméně osmi klisen s určitým chovným směrem, schváleným příslušnou zemědělskou radou.

(4) Vysokobřezími klisnami [§ 13 (1) k) zák.] jest rozuměti klisny v nejméně devátém měsíci březosti.

(5) Ke koním pro nemoc osvobozeným [§ 13 (1) l) zák.] jest počítati též koně s těmito vadami, které zřejmou a trvalou neupotřebitelnost pro každou vojenskou službu odůvodňují: srnčí kopyto, šál (kostní novotvar kolem kloubu) a rakovina kopyta (předpokládajíc, že tyto vady mají za následek viditelné a trvalé kulhání), pak slepota na obou očích, jankovitost a velká dýchavičnost.

§ 18.

Osvobozovací řízení.

K § 13 (3) až (5) zák.

(1) Nároky, aby byli koně osvobozeni podle § 13 zák., jest ohlásiti zároveň s přihláškou k soupisu [§ 15 (1) zák.]; při tom jest důvody osvobozovací takto prokázati:

a) v případech § 13 (1) a) zák. potvrzením příslušného nadřízeného velitelství (úřadu); vlastní koně důstojníků činně sloužících, čítající na předepsaný počet koňstva armády, nepodléhají osvobození řízení; takoví koně jsou osvobozeni i od soupisu, tak jako státní dopravní prostředky (§ 11 zák. a § 14 t. nař.);

b) v případech § 13 (1) b) zák. potvrzením příslušného ředitelství pošt a telegrafů;

c) v případech § 13 (1) c) zák. potvrzením obecního úřadu;

d) v případech § 13 (1) d) zák. potvrzením obecního úřadu, po případě úřadu, jemuž dotčený zdravotní ústav podléhá;

e) v případech § 13 (1) e) zák. potvrzením příslušného státního nebo zemského (župního) úřadu, jemuž dotčený ústav (úřad) podléhá;

f) v případech § 13 (1) f) zák. potvrzením příslušné zemědělské rady; chovný směr ústavu jest označiti;

g) v případech § 13 (1) g) zák. licenčním listem, vydaným podle platných předpisů;

h) v případech § 13 (1) h) zák. vysvědčením příslušné, úředně uznané dostihové společnosti (klubu) o trvalém a výhradním používání k dostihovým účelům, potvrzené obecním úřadem;

i) v případech § 13 (1) i) zák. potvrzením příslušného báňského úřadu;

j) v případech § 13 (1) j), k), l) zák. potvrzením zvěrolékaře, ověřeným obecním starostou; týmž způsobem jest prokázati osvobodovací důvod u koní, uvedených v předcházejícím paragrafu v odst. (5); v případech § 13 (1) j) a k) výjimečně vysvědčením, vydaným dvěma držiteli evidenčních koní posledního evidenčního ročníku, kteří jsou povinni své koně znovu ke klasifikaci předvésti, potvrzené obecním úřadem, a v případech § 13 (1) k) mimo to též posledním připouštěcím lístkem klisny;

k) v případech § 13 (1) m) zák. výpisem z dotčené kmenové (plemenné) knihy; klisnám, které nebyly v posledních dvou letech připuštěny nebo zůstaly jalové, osvobození nepřisluší.

(2) O přihlášeném nároku na osvobození dostane se držiteli písemného rozhodnutí podle § 13 (5) zák.

§ 19.

Přihláška koní k soupisu a práva klasifikačního řízení.

K § 15 zák.

(1) Výzvu k přihlášce jest vyhlásiti způsobem v místě obvyklým, nejméně tři dni před počátkem přihlašovací lhůty.

(2) Přihláška buď vykonána písemně přihlašovacím lístkem, který dostane držitel u obecního úřadu. Politický úřad I. stolice může tam, kde to pokládá za účelné, naříditi ústní přihlášku místo přihlášky písemné; ústní přihlášku pak obecní úřad zapíše do přihlašovacího lístku.

(3) Přihlašovací lhůta je osmidenní a pro každý odvodní okres jednotná a buď stanovena tak, aby doba mezi posledním dnem soupisu a prvním dnem klasifikace koní v dotčeném odvodním okrese činila nejméně třicet dní.

(4) Všechny osoby, jež jsou zúčastněny při změně držby koně po jejich přihlášce (t. j. jak prodávač, tak i kupec, po případě odvzdatel i převíratel), jsou povinny ohlásiti obecnímu úřadu veškeré změny, jež nastaly v držbě koní po učiněné přihlášce až do dne klasifikace koní, a to buď písemně nebo ústně.

(5) Podle přihlašovacích lístků sdělá obecní úřad „klasifikační výkaz“ ve třech stejnopisech (propisem) v pořadí, odpovídajícím místním poměrům (t. j. podle městských čtvrtí, ulic, domovních čísel atd.). Dva stejnopisy jest zaslati s veškerými osvobozovacími doklady nejméně 20 dní před klasifikací koní příslušnému politickému úřadu I. stolice; politický úřad I. stolice zašle nejdéle 14 dní před klasifikací koní upravený jeden stejnopis příslušnému velitelství evidence koňstva pro přípravu klasifikace koní. Jeden stejnopis výkazu ponechaný u obecního úřadu vede obecní úřad v patrnosti a vezme jej s sebou ke klasifikaci ten člen obecního zastupitelstva, který byl podle § 17 (2) d) zák. ke klasifikačnímu řízení obecním zastupitelstvem určen.

(6) Pracovní rozvrh pro klasifikaci koní sestaví politický úřad I. stolice v dohodě s příslušným velitelstvím evidence koňstva podle vojenské potřeby a se zřetel na klimatické a hospodářské poměry dotčených oblastí. Schvalovati tento rozvrh přísluší politickému úřadu II. stolice v dohodě s příslušným zemským vojenským velitelstvím. Toto velitelství

vydá zároveň v dohodě s politickým úřadem II. stolice podřízeným velitelstvím evidence koňstva rozvržení potřeby evidenčních koní na jednotlivé odvodní okresy. Klasifikace koní se provede v okresech na koně zvlášť bohatých, pokud možno, v každé větší obci zvlášť.

§ 20.

Klasifikační komise.

K § 17 zák.

(1) Klasifikačnímu řízení může býti jako svědek přítomen jeden člen zvolený obecním zastupitelstvem místa, v němž se klasifikace provádí; jméno tohoto zástupce buď oznámí politickému úřadu I. stolice.

(2) Každé klasifikační komisi přidělí vojenská správa potřebný pomocný personál (zapisovatele).

(3) Pokud mohou býti u klasifikačního řízení vedle osob uvedených v § 17 zák. a v tomto nařízení, jakož i osob, které koně předvedly, i jiné osoby, stanoví ministerstvo národní obrany v dohodě s ministerstvem vnitra.

(4) Odměna, jež přísluší odhadcům podle § 17 (3) zák. a § 6 (3) t. nař., vyplácí se podle § 6 (5) t. nař.

§ 21.

Klasifikační řízení.

K § 18 zák.

(1) Pro předvedení všech koní z jedné obce před klasifikační komisí buď určena stejná hodina. Tam, kde jde o obec, z níž má býti větší počet koní předváděn, vydají politické úřady I. stolice obcím přesné směrnice o předvádění koní ve skupinách v určitou hodinu, aby držitelé koní zbytečným čekáním nemařili čas.

(2) Před započatím klasifikačního řízení dá opraviti nebo doplniti předseda komise oba prvopisy klasifikačních výkazů (politického úřadu a vojenského zástupce) podle dodatečných přihlášek opraveného prvopisu obecního úřadu a přezkouší osvobozovací doklady, jež byly předloženy při eventuálních dodatečných přihláškách.

(3) Potom nařídí předseda za součinnosti člena obecního zastupitelstva podle klasifikačního výkazu, aby držitelé (zástupci) předvedli svoje koně jednotlivě a bez postrojů; neuposlechnou-li, nařídí předseda předvedení

nucené. Styk mezi vojenským zástupcem a držiteli koní zprostředkuje předseda komise.

(4) Výsledek klasifikace se zapíše propisem pod dozorem předsedy komise a vojenského zástupce do všech tří výtisků klasifikačního výkazu, které podpíší na místě po ukončení řízení předseda a vojenský zástupce. Z doplněných výkazů dostane po jednom výtisku politický úřad I. stolice, obec a vojenský zástupce.

(5) Při výběru mezi koňmi, za způsobilé klasifikovanými, buďte, pokud to dopouštějí vojenské zájmy, vybírání především koně takových osob, které mají několik koní.

§ 22.

Stanovení ceny koní.

K § 19 (2) zák.

(1) O odhadu buď sepsán odhadní protokol, který podpíše předseda komise a odhadci a který jest uložiti u politického úřadu I. stolice.

(2) Při zjišťování obecné ceny koní (§ 4) jest míti náležité zření k vojenskému určení předvedeného koně (t. j. podle druhu koně, určeného vojenským zástupcem [§ 4 (1)]) a k jeho celkovému zdravotnímu stavu. Z toho důvodu uveřejňují se vyhláškou, kterou se nařizuje klasifikace koní, směrné ceny pro koně kategorie A, t. j. pro koně, kteří vyhovují podmínkám stanoveným služebním předpisem pro nákup remont (bezvadnost a stáří od 4 až 7 let) a pro koně kategorie B, t. j. pro koně, kteří uvedeným podmínkám pro nákup remont sice nevyhovují, avšak dosahují ještě hranici válečné způsobilosti a byli proto vojenským zástupcem poděleni výjimečně evidenčním listem vzhledem k nedostatku koní kategorie A. Označení kategorie koně poznamená vojenský zástupce v evidenčním listě.

§ 23.

Evidenční seznam a přehled koní.

(1) Vojenský zástupce klasifikační komise pořídí neprodleně po ukončení klasifikačního řízení v dotčeném odvodním okrese pro každou obec zvlášť „evidenční seznam“ ve třech stejnopisech, z nichž jeden dodá příslušné obci prostřednictvím politického úřadu I. stolice, jeden předloží zemskému vojenskému velitelství a jeden odevzdá příslušnému velitelství evidence koňstva, aby byl veden

v patrnosti. Evidenční seznam jest obci zaslati i tehdy, když není v její oblasti evidenčních koní, t. j. koní podělených evidenčním listem, a to z toho důvodu, aby bylo lze — přijde-li evidenční kůň do obce později (koupí atd.) — zapsati jej do seznamu.

(2) Podle klasifikačních výkazů a výsledků klasifikace sestaví kromě toho vojenský zástupce do čtyř neděl po ukončení řízení „přehled koní“ podle odvodních okresů ve třech stejnopisech a zašle jej příslušnému politickému úřadu I. stolice ve dvou stejnopisech. Po přezkoušení podle klasifikačních výkazů vrátí politický úřad I. stolice jeden jím potvrzený stejnopis do deseti dnů velitelství evidence koňstva, které jej po eventuální opravě svého prvopisu přehledu předloží zemskému vojenskému velitelství k sdělení „zemského přehledu koní“. Tento přehled třeba sdělati podle evidenčních a odvodních oblastí a předložit do osmi neděl po ukončení klasifikace koní ministerstvu národní obrany.

§ 24.

Evidenční listy.

K § 20 zák.

(1) Evidenční list jest napsati v prvopise (originále) a dvou opisech vyhotovených propisem; z těchto opisů jest jeden vyhotoven na barevném papíře. Evidenční list se vyplňuje podle údajů vojenského zástupce, popis koně se do něho zapisuje podle údajů zvěrolékařových.

(2) Ztratí-li se evidenční list, nebo stane-li se neupotřebitelným, má držitel neprodleně požádati za vydání duplikátu politický úřad I. stolice prostřednictvím obecního úřadu. Neupotřebitelný evidenční list jest k žádosti přiložit.

(3) Při ohlašování změn u evidenčních koní jsou držitelé koní povinni osvědčiti okolnosti, které jsou základem přihlášky; při průkazu osvobozovacích důvodů podle § 20 (7) zák. jest postupovati podle § 18 t. nař.

(4) Starosta obce jest povinen přesvědčiti se šetřením o správnosti hlášených změn. Podle výsledku šetření opraví starosta obce evidenční seznam uložený u obecního úřadu mimo osvobozovací případy, u nichž jest vyčkati rozhodnutí politického úřadu I. stolice. V nejasných případech předloží starosta obce věc k rozhodnutí politickému úřadu I. stolice a přiloží k tomuto oznámení veškeré doklady o svém šetření. Politický úřad I. sto-

lice rozhoduje o osvobození v dohodě s vojenským úřadem (velitelstvím) I. stolice (velitelstvím evidence koňstva). Byly-li osvobozovací důvody uznány, škrtně se dotčený evidenční kůň v evidenčním seznamu. Evidenční list jest odebrati a přiložiti k „měsíčnímu výkazu o změnách evidenčních koní“, který předkládá obecní úřad každého měsíce politickému úřadu I. stolice; nebylo-li v uplynulém měsíci žádných změn, jest obecní úřad rovněž povinen ohlásiti to nadřízenému politickému úřadu I. stolice. Tento úřad odešle předložené výkazy, přezkoumaj je, neprodleně příslušnému velitelství evidence koňstva, aby provedlo potřebné zápisy v evidenčních záznamech.

(5) Vydává-li se o koni s evidenčním listem dobytčí pas, buď ve sloupci určeném pro popis koně poznamenáno, že kůň jest koněm evidenčním.

(6) Převede-li se kůň evidenční s výslovným povolením vojenské správy [§ 24 (1) zák.] přes celní hranice, buď evidenční list při přestupu celních hranic odevzdán celnímu úřadu. Tento nesmí propustiti za hranice koně poznamenané v dobytčím pase jako evidenční, nebylo-li předloženo povolení vojenské správy o vývozu [§ 24 (1) zák.]. Celní úřad poznamená na evidenčním listě, že kůň byl s povolením vyvezen, a zašle jej příslušnému politickému úřadu I. stolice, který jej s nejbližším měsíčním výkazem o změnách evidenčních koní odešle příslušnému velitelství evidence koňstva.

(7) Opravu evidenčních listů může prováděti jen příslušný vojenský úřad (velitelství evidence koňstva).

§ 25.

Přejímací místo a doba.

K § 21 zák.

(1) Při stanovení počtu míst přejímacích jest míti zřetel nejen k zájmům vojenské správy, nýbrž i k počtu koní, již mají býti z dotčeného odvodního okresu předvedeni. Při určování přejímacích míst jest dbáti toho, aby — pokud možno — nemusili držitelé koní konati k místu přejímacímu delší cestu nežli 40 km.

(2) Kromě toho jest dbáti toho, aby nebyli všichni držitelé koní povoláváni na touž hodinu, nýbrž postupně podle obcí a jejich vzdálenosti tak, aby se zbytečně na přejímacím místě nehromadili a mohli býti co nejrychleji bez ztráty času podrobeni úřednímu řízení.

(3) Udržování pořádku na přejímacím místě zajistí politický úřad I. stolice [§ 6 (6)].

Průkazem pro vojenské členy komise jest cestovní rozkaz.

(4) Starosta obce dohlíží na to, aby všichni evidenční koně jeho obce byli do přejímacího místa včas odesláni. Stran držitelů nedbalých svých povinností zařídí starosta obce vše, čeho třeba k neprodlenému předvedení evidenčních koní, a učiní po případě politickému úřadu I. stolice hlášení, aby byli nuceně předvedeni. Každý držitel evidenčního koně jest povinen vzít s sebou evidenční list.

§ 26.

Předvedení evidenčních koní na přejímací místo.

K § 22 (1) a (2) zák.

(1) Klisny podělené evidenčním listem, které jsou v době povolání koní březí, pak klisny se ssajícími hříbaty, mladšími než 4 měsíce, a koně, kteří pro nemoc anebo nebezpečí zavlečení nákazy nemohou nebo nesmějí opustit stáje, jsou od předvedení na místo přejímací osvobozeni.

(2) Osvobozovací důvod uvedený v předcházejícím odstavci — nebylo-li o něm již před nařízeným povoláním koní rozhodnuto podle § 20 (7) zák. — jest komisi prokázati vysvědčením vydaným zvěrolékařem a potvrzeným obecním starostou; u březích klisen postačí poslední připouštěcí lístek, obsahující popis koně a potvrzení obecního starosty. Zároveň s předložením dokladu o osvobozovacích důvodech předloží držitel komisi evidenční list koně, na kterém potvrdí vojenský zástupce v příslušné rubrice důvod prozatímního převzetí koně. Tito koně zůstanou i nadále v evidenci, nebyli-li písemně osvobozeni politickým úřadem I. stolice z důvodů uvedených v § 13 (1) zák.

(3) Evidenční koně, jejichž místo stálého stanoviště bylo změněno, mohou býti předvedeni na nejbližší přejímací místo, nebyla-li změna stanoviště ještě v evidenčním listu provedena a je-li nové stanoviště od původního tak vzdáleno, že ho nelze do 48 hodin dojíti pěšky při zachování nezbytně potřebných odpočinků.

§ 27.

Přejímací řízení.

K § 22 (3) zák.

(1) Byla-li u některého předvedeného evidenčního koně před přejímací komisí najisto a zvěrolékařsky konstatována jeho po klasi-

fikaci následkem onemocnění (úrazu) vzniklá úplná a trvalá nezpůsobilost pro jakoukoliv i pozdější vojenskou službu, jest koně držiteli vrátiti a z evidence z uvedených důvodů škrtnouti. V evidenčním listě, odebraném držiteli, jest poznamenati důvod trvalé a úplné nezpůsobilosti dotčeného koně, což podpíše zvěrolékař a vojenský zástupce. Zrušený evidenční list dostane příslušné velitelství evidence koňstva k dalšímu záznamu.

(2) Předvedení evidenční koně, kteří byli uznáni vojenským zástupcem za způsobilí, vojenský zástupce převezme. Jestliže počet předvedených evidenčních koní, kteří jsou k vojenským úkonům způsobilí, převyšuje první válečnou potřebu, již má vojenský zástupce převzít, převezme podle válečné potřeby a předepsaného počtu druhu koní především evidenční koně těch držitelů, kteří mají několik potahů. Ostatní způsobilí evidenční koně prozatím vrátí jejich držitelům s poznámkou, že budou později povoláni podle zákona o požadování dopravních prostředků, a to buď vyhláškou nebo povolávacím lístkem; takovou poznámku připojí vojenský zástupce též na předloženém evidenčním listu, jež pak držitel vrátí. Koně, ponechání takto v moci držitelově, nebudou zabírání podle zákona o válečných úkonech. Při pozdějším jejich převzetí podle zákona o požadování dopravních prostředků stanoví se jejich obecná cena podle zásad, uvedených v § 23 (2) zák. a § 30 t. nař., bylo-li převzetí uvedených koní provedeno teprve po uplynutí 3 měsíců po vyhlášení mobilisace.

(3) U evidenčních koní, jež vojenský zástupce převezme, vyšetří přejímací komise, je-li stav předvedeného evidenčního koně takový, jak jest popsán v evidenčním listu. Eventuální změny zdravotního stavu vyznačí vojenský zástupce v prvopisu evidenčního listu i v jeho dvou opisech (propisech), kteréžto listiny vojenský zástupce doplní v předepsaných rubrikách, opatří úředním razítkem, podpíše a držiteli převzatého koně jeden propis odevzdá. Koně se přejímají zpravidla jen do používání vojenské správy, při čemž se dostane držiteli bílého propisu. Přejímají-li se koně do vlastnictví, třeba to poznamenati v evidenčním listu i v jeho propisech, při čemž se držiteli vydává barevný propis. Vojenský zástupce není oprávněn převzít jiného koně, nabídnutého držitelem za evidenčního koně, popsaného v evidenčním listě.

(4) Ustanovení § 20 (2) a (3) platí též pro komisi přejímací.

(5) Změny s evidenčními koňmi jest poznamenati v evidenčním seznamu obce, který přinese s sebou člen obecního zastupitelstva příslušné obce.

§ 28.

Náhrada za koně a krmivo a její výplata.

K § 22 (5) a (7) zák.

(1) Výši peněžní potřeby, nutné pro jednotlivé odvodní okresy, oznámí vojenská správa již v míru periodicky a podle potřeby ministerstvu financí.

(2) Náhrada za krmivo [§ 22 (5) zák.] bude stanovena v mezích § 4 (2) teprve v případě potřeby vládním nařízením.

(3) Částky příslušející za používání koní poukáže vojenská správa k výplatě za každý měsíc používání dodatečně prostřednictvím poštovního šekového úřadu, po případě poštovní poukázkou; částku za krmivo u koní převzatých do používání poukáže vojenská správa s první měsíční poukázkou.

(4) Byl-li kůň převzat vojenskou správou do vlastnictví, jest barevný propis evidenčního listu, vojenským zástupcem při převzetí evidenčního koně doplněný a vyměněný [§ 27 (3)], zároveň platebním poukazem, na základě něhož nejbližší berní úřad (finanční pokladna) příslušnou částku (za koně do vlastnictví převzatého a krmivo) buď hotově vyplatí anebo prostřednictvím poštovního šekového úřadu k výplatě poukáže, a to ve lhůtě stanovené zákonem; propis evidenčního listu se při tom odejme.

(5) Převezme-li vojenská správa koně teprve dodatečně do vlastnictví, anebo přejdou-li evidenční koně podle § 12 zák. do vlastnictví vojenské správy, vyplatí vojenská správa příslušnou částku podle § 6 (3) zák. prostřednictvím poštovního šekového úřadu, po případě poštovní poukázkou; při tom nutno vrátiti bílý propis evidenčního listu přejímací komisí potvrzením o převzetí doplněný, který byl vojenským zástupcem při převzetí držiteli odevzdán [§ 27 (3)].

(6) Při převzetí evidenčních koní vojenskou správou do vlastnictví pořídí vojenský zástupce každodenně a neprodleně po ukončení převzetí evidenčních koní ve třech stejnopisech „seznam o přináležejících částkách za převzaté evidenční koně“ podle jednotlivých berních úřadů (finančních pokladen). Jeden exemplář dostane berní úřad (finanční pokladna), jemuž jest přiložiti jako přílo-

hu doplněné a držitelům odebrané originály evidenčních listů převzatých evidenčních koní. Z ostatních dvou exemplářů (propisů) dostane (bez příloh) jeden zemská finanční správa (finanční úřad II. stolice) a jeden příslušné velitelství evidence koňstva s druhými kopiemi evidenčních listů.

(7) Též při převzetí evidenčních koní do používání pořídí vojenský zástupce seznam podle zásad, uvedených v předcházejícím odstavci, a zašle jej — připojiv originály evidenčních listů — příslušné intendanci zemského vojenského velitelství. Jeden propis seznamu zašle příslušnému velitelství evidence koňstva s barevnými propisy evidenčních listů.

(8) Ztratil-li držitel evidenční list, aniž by si byl mohl zavčas opatřiti duplikát podle ustanovení § 24 (2), vyhotoví vojenský zástupce při převzetí potřebný duplikát, který jest jako takový znatelně označiti. Vyhotovení opisů (propisů) u duplikátu odpadá a jest pouze v dřívějších stejnopisech (propisech) ztraceného evidenčního listu poznamenati, že byl držiteli při převzetí evidenčního koně druhopis vyhotoven.

§ 29.

Doprava převzatých koní k vojenským útvarům.

(1) K dopravě převzatých evidenčních koní z přejímacího místa k vojenským útvarům jest použití podle potřeby honce podle § 3 branného zákona, po případě podle § 4 zákonů ze dne 26. prosince 1912, č. 236 ř. z., o válečných úkonech (plněních), a zák. č. LXVIII/1912. Tyto osoby zajistí již v míru politické úřady I. stolice na nařízení politických úřadů II. stolice, u nichž byli honci zemským vojenským velitelstvím vyžádáni. Při povolání koní povolají politické úřady I. stolice současně i honce. Výši odměny stanoví vládní nařízení.

(2) Honce převezme vojenský zástupce podle jmenných seznamů vyhotovených příslušným politickým úřadem I. stolice. Každý hонец odevzdá v přejímacím místě vojenskému zástupci svůj povolávací list, jímž byl ke službě honce určen. Tento povolávací list dodá se pak útvaru, jemuž je hонец přikázán, za účelem řízení o vyplacení odměny a eventuálního zaopatření honce po dobu, po kterou bude podle § 3 branného zákona nebo § 4 zákona o válečných úkonech u vojenských útvarů ve službě honce podržen.

§ 30.

Stanovení obecné ceny v mobilisaci.

K § 23 (2) zák.

Směrné ceny, jež jsou podkladem pro stanovení obecné ceny koní při klasifikaci, prováděné za mobilisace, stanoví se podle potřeby (i častěji do roku) se zřetelem k průměrným obecným cenám koní, při čemž však i v tomto případě platí zásady, uvedené v § 4.

§ 31.

Náhrada za koně podržené k mobilisačním cvičením na zkoušku.

K § 25 (4) zák.

(1) Výše náhrady, příslušející za koně podržené k mobilisačním cvičením na zkoušku, bude stanovena teprve podle potřeby vládním nařízením (§ 3).

(2) Příslušné částky vyplatí vojenská správa prostřednictvím poštovního šekového úřadu ihned po skončení mobilisačního cvičení, po případě trvalo-li toto cvičení déle než 14 dní, každý měsíc dodatečně.

ČÁST III.

Zvláštní ustanovení o požadování vozidel pro zvířecí potah, neevidenčních koní a ostatních tažných zvířat s příslušenstvím.

§ 32.

Osvobozené
dopravní prostředky.

K § 27 zák.

Při provádění § 27 zák. jest použití obdobně zásad uvedených v §§ 17 a 18.

§ 33.

Přihláška
dopravních prostředků
k soupisu.

K § 29 zák.

(1) O přihlášce dopravních prostředků k soupisu platí obdobně ustanovení § 19.

(2) Podle příslušných dat přihlašovacích lístků pořídí obecní úřad neprodleně „výkaz dopravních prostředků“ propisem ve třech stejnopisech v pořadí odpovídajícím klasifikačnímu výkazu. Další postup pro zaslání

těchto výkazů s osvobozovacími doklady jest obdobný, jak to stanoví § 19 (5) a § 21 (2) pro klasifikační výkazy.

(3) Podle výkazů dopravních prostředků, upravených při klasifikaci koní, sestaví vojenský zástupce se zřetelem na výsledky klasifikace koní „přehled dopravních prostředků“, pro nějž platí obdobné ustanovení jako pro přehled koní podle § 23 (2).

§ 34.

Určení držitelů dopravních
prostředků k odevzdání
povinných.

K § 31 (1) a (2) zák.

(1) Politické úřady I. stolice provedou již v míru podle nařízení politických úřadů II. stolice rozvržení vojenské potřeby dopravních prostředků na jednotlivé obce a zašlou jeden exemplář tohoto rozvržení příslušnému velitelství evidence koňstva. Rozvržení vedou stále v patrnosti jak politické úřady I. stolice, tak dotčené obce. Eventuální změny jest oznámiti neprodleně příslušnému velitelství evidence koňstva.

(2) Při určení držitelů dopravních prostředků, kteří jsou povinni po vyhlášeném povolání dopravních prostředků předvésti je na přejímací místo a odevzdati vojenské správě, jest míti náležité zření na existenční možnost jednotlivých držitelů a určovati především ty držitele, kteří mají několik potahů.

(3) Obec je povinna míti v patrnosti seznamy držitelů, jež určila k poskytnutí dopravních prostředků a prováděti v nich nastalé změny. Po nařízeném povolání dopravních prostředků má obec určeným držitelům dopravních prostředků ještě zvláště jejich závazek připamatovati; tito držitelé jsou však povinni vyhověti ustanovení § 31 (2) zák., i když jim to nebylo zvláště obcí připamatováno.

(4) Starosta obce jest povinen určit a při povolání k převzetí odeslati jen takové dopravní prostředky, které zaručují úplnou způsobilost pro vojenské účely na delší dobu a též na méně dobrých cestách a vyhovují stanoveným požadavkům.

§ 35.

Přejímání dopravních
prostředků.

K § 31 (2) až (10) zák.

(1) O výstroji dopravních prostředků a množství krmiva, které jest s sebou přinést,

platí ustanovení, obsažená ve vyhlášce o povolání dopravních prostředků; pokud jde o jejich shromáždění, doprovod a odeslání do přejímacího místa, platí obdobně ustanovení uvedená v §§ 25 a 29.

(2) Odměny, příslušející odhadcům podle § 6 (3), vyplatí se podle § 6 (5).

(3) O stanovení směrných cen pro dopravní prostředky platí obdobně ustanovení § 22 (2) a § 30.

(4) O náhradě za přinesené krmivo, jakož i o výplatě příslušných částek za dopravní prostředek a krmivo platí obdobně ustanovení § 28. Stvrzenka o převzetí dopravních prostředků má zde též význam jako opis evidenčního listu u koní evidenčních. V této stvrzence jest uvést výslovně, zdali dopravní prostředek byl převzat jen k používání či do vlastnictví. Stvrzenku jest napsati podobně jako evidenční list propisem ve třech stejnopisech, z nichž jeden dostane držitel dopravního prostředku, druhý se přiloží při eventuálním převzetí dopravních prostředků vojenskou správou do vlastnictví k „seznamu o přináležejících částkách za převzaté dopravní prostředky“ a třetí odevzdá vojenský zástupce příslušnému velitelství evidence konstva. Jinak jest postup obdobný podle § 28.

(5) Ustanovení § 20 (2) a (3) platí též pro přejímací komisi podle § 31 (5) zák.

§ 36.

Povolání dopravních prostředků na mobilizační cvičení na zkoušku.

K § 31 (1) zák.

O náhradě příslušející za dopravní prostředky podržené na mobilizační cvičení na zkoušku platí obdobně ustanovení § 31.

ČÁST IV.

Zvláštní ustanovení o požadování motorových vozidel.

§ 37.

Předmět požadování.

K § 32 zák.

Předmětem požadování jsou motorová vozidla i s příslušným výstrojem, náhradními součástkami a pohonnými hmotami. Příslušným výstrojem jest rozuměti všechno nářadí a náčiní, kterého jest třeba při jízdě (u nákladních automobilů i plachty). Náhradními

součástkami jest rozuměti takové součástky, které může řidič motorového vozidla, porouchají-li se, ihned sám vyměnit; kromě toho patří k náhradním součástkám mimo pláště a duše namontované na kolech — u osobních, zdravotních a nákladních automobilů na pneumatikách — ještě dva pláště a tři duše, namontované po případě na záložních kolech (obručích), a u motorových kol ještě jeden plášť a dvě duše. K pohonným hmotám patří benzin, automobilový olej, konsistenční tuk, petrolej a karbid, vše v množství potřebném pro jízdu příslušného motorového vozidla na 300 km.

§ 38.

Osvobození motorových vozidel.

K § 33 zák.

(1) Co jest rozuměti dopravou pošty [§ 33 (1) b) zák.], stanoví § 17 [k § 13 (1) b) zák.]; motorovými vozidly určenými pro službu zdravotní jest rozuměti též motorová vozidla trvale určená k čištění ulic, odvážení smetí a výkalů.

(2) Osvobozovací důvod uvedený v § 33 (1) b) zák. jest prokázati potvrzením příslušného ředitelství pošt a telegrafů a důvod osvobozovací uvedený v § 33 (1) c) zák. potvrzením úřadu, jemuž dotčený zdravotní ústav podléhá, po případě potvrzením obecního úřadu.

(3) O přihlášeném nároku na osvobození dostane se držitelům písemného rozhodnutí.

§ 39.

Motorová vozidla uložená v továrních a zastupitelských skladech.

K § 33 (6) zák.

(1) Majitelé továrních anebo zastupitelských skladů jsou povinni vésti přesné seznamy o nově vyrobených motorových vozidlech, jež jsou v jejich skladech uložena, s uvedením popisu vozidla (typu), výstroje a náhradních součástek a předložiti je na vyzvání politického úřadu I. stolice vojenskému úřadu (velitelství) k nahlédnutí, po případě dáti je dostavivšímu se zástupci vojenské správy k nahlédnutí a poskytnouti mu možnost, aby se přesvědčil, že zápisy uvedené v seznamu jsou správné a úplné.

(2) Motorová vozidla uvedená v předcházejícím odstavci mohou býti požadována za mo-

bilisace a ve válce podle zákona o válečných úkonech.

§ 40.

Přihláška k soupisu motorových vozidel.

K § 35 zák.

(1) V přihlášce k soupisu jest uvéstí popis a stanoviště vozidla, jméno a bydliště držitele vozidla, výstroj a náhradní součásti přináležející k vozidlu.

(2) Nově vyrobená motorová vozidla uložená v továrních anebo zastupitelských skladech netřeba přihlašovati k soupisu podle § 35 zák., nýbrž u nich jest postupovati způsobem naznačeným v předcházejícím paragrafu.

§ 41.

Klasifikační komise motorových vozidel.

K § 36 (2) a 37 zák.

(1) Klasifikačnímu řízení může býti jako svědek přítomen jeden člen zvolený obecním zastupitelstvem místa, v němž se klasifikace provádí; jméno tohoto zástupce bud' oznámeno politickému úřadu I. stolice.

(2) Každé klasifikační komisi přidělí vojenská správa potřebný pomocný personál (zapisovatele).

(3) Pokud mohou býti u klasifikačního řízení vedle osob uvedených v § 37 zák. a tomto nařízení a osob, které motorová vozidla předvedly, i jiné osoby, stanoví ministerstvo národní obrany v dohodě s ministerstvem vnitra.

(4) Útratami, jež jest podle § 36 (3) zák. držitel povinen hraditi, rozuměti jest jen náklady na vyslání zástupce politického úřadu I. stolice a zástupce vojenské správy.

§ 42.

Evidenční list.

K § 39 (1) až (3) zák.

(1) Evidenčním listem jest podělití nejen motorová vozidla způsobilá pro polní službu a službu v zápolí, nýbrž i motorová vozidla, která byla klasifikována jako zatím nezpůsobilá.

(2) Evidenční list podpíše předseda klasifikační komise a vojenský zástupce.

(3) Vzhledem k postupnému povolávání motorových vozidel podle válečné potřeby po-

užívá se několika druhů evidenčních listů, které se vedle obsahu liší navzájem též různou barvou. Každý druh těchto evidenčních listů jest určen pro jednu povolávací etapu, takže evidenční motorová vozidla, která mají býti v stejnou dobu odevzdána vojenské správě, podělí se stejným (stejnobarevným) evidenčním listem. Ve vyhlášce, nařizující povolání motorových vozidel, jest uvéstí výslovně, která evidenční vozidla (podle barvy označení atd.) mají býti na přejímací místo předvedena.

(4) Náhradními součástkami k vozidlu přináležejícími, jež se uvádějí v evidenčním listě, jest rozuměti náhradní součástky uvedené v § 37.

§ 43.

Osvědčení pro vozidla zcela nezpůsobilá.

K § 39 (4) zák.

Osvědčení pro motorová vozidla, která byla zástupcem vojenské správy uznána úplně nezpůsobilými k vojenské službě, podpíše předseda klasifikační komise a vojenský zástupce.

§ 44.

Přejímací místa pro motorová vozidla a přejímací doba.

K § 40 (2) zák.

O stanovení přejímacích míst pro motorová vozidla a o přejímací době platí obdobně ustanovení § 25 s tou odchylkou, že jest při stanovení přejímacích míst dbáti toho, aby — pokud možno — nemusil držitel motorového vozidla konati k místu přejímacímu delší cestu než 150 km.

§ 45.

Přejímací komise motorových vozidel.

K § 40 (5) zák.

(1) Zástupce finanční správy jakožto člena přejímací komise určí příslušná zemská finanční správa (finanční úřad II. stolice) a zástupce vojenské správy, zemské vojenské velitelství.

(2) O odhadech platí ustanovení § 6 (3). Odměny, příslušející odhadečům podle § 6 (3), vyplátí se podle § 6 (5).

(3) Ustanovení § 41 (1) až (3) platí též o komisi přejímací.

§ 46.

Přejímací řízení.

K § 40 ⁽⁵⁾ a ⁽⁶⁾ zák.

(1) Předvedená evidenční motorová vozidla, jež uzná vojenský zástupce úplně nezpůsobilými, ponechá držitelům, při čemž jim odebere evidenční list a vydá potvrzení, že motorové vozidlo bylo předvedeno a jako k vojenské službě úplně nezpůsobilé držiteli ponecháno.

(2) Předvedená motorová vozidla, která byla uznána vojenským zástupcem za způsobilá, vojenský zástupce převezme. Jestliže však počet předvedených evidenčních vozidel, jež jsou způsobilá k vojenským účelům, převyšuje první válečnou potřebu, kterou má převzít, převezme jen evidenční motorová vozidla v potřebném počtu podle válečné potřeby. Ostatní motorová vozidla, stejně tak jako motorová vozidla prozatím nezpůsobilá, ponechá držiteli s poznámkou, že budou povolána později podle zákona o požadování dopravních prostředků, a to buď vyhláškou nebo povolávacím listkem. Takovou poznámku připojí vojenský zástupce též na předloženém evidenčním listě, jež pak držiteli vrátí. Motorová vozidla, ponechaná takto v moci držitelově, nebudou zabírána podle zákona o válečných úkonech.

(3) Vojenský zástupce může podle potřeby převzít i taková motorová vozidla, jež jsou prozatím nezpůsobilá. Vozidla taková — bude-li je ve výjimečných případech vojenská správa požadovati — budou převzata do vlastnictví; obecná jejich cena určí se podle § 40 ⁽⁵⁾ zák. s příslušným zřením ke stavu vozidla a povaze nutných oprav.

§ 47.

Stanovení obecné ceny motorových vozidel.

K § 40 ⁽⁵⁾ zák.

Zvláštním zařízením, po případě vybavením, na něž jest při stanovení směrných cen motorových vozidel míti zření, jest rozuměti takové zařízení, kterého není všeobecně používáno u toho neb onoho typu a značky motorového vozidla.

§ 48.

Náhrada za motorová vozidla, náhradní součástky a pohonné hmoty.

K § 40 ⁽⁶⁾, ⁽⁸⁾ a ⁽⁹⁾ zák.

(1) Náhrada za výstroj, náhradní součástky a pohonné hmoty bude — v mezích ustanovení

§ 4 ⁽²⁾ — stanovena vládním nařízením teprve v případě potřeby.

(2) O zaplacení příslušných peněžitých částek platí obdobně ustanovení § 28.

§ 49.

Povolání evidenčních motorových vozidel na mobilizační cvičení na zkoušku.

K § 42 zák.

O náhradě, příslušející za motorová vozidla podržená na mobilizační cvičení na zkoušku, platí obdobně ustanovení § 31.

§ 50.

Podpůrná platnost ustanovení části II. a III.

Pokud zákon a toto nařízení nestanoví jinak, platí o požadování motorových vozidel, obzvláště pokud řízení se týče, obdobně ustanovení části II. a III.

ČÁST V.

Zvláštní ustanovení o požadování letadel.

§ 51.

Seznamy leteckého a provozního materiálu.

K § 43 ⁽³⁾ zák.

Seznamy leteckého a provozního materiálu jsou povinni předkládati držitelé soukromých letadel uvedených v § 43 ⁽³⁾ zák. ministerstvu národní obrany 1. února, 1. května, 1. srpna a 1. listopadu každého roku.

§ 52.

Letadla uložená v továrních a zastupitelských skladech.

K § 43 ⁽⁴⁾ zák.

O nově vyrobených letadlech, uložených v továrních nebo zastupitelských skladech, platí obdobně ustanovení § 39.

§ 53.

Klasifikace letadel.

K § 44 ⁽²⁾ zák.

(1) Při klasifikaci se rozřídí uhlí prohlížená letadla podle své způsobilosti k vojenské službě.

(2) Vojenský zástupce klasifikuje letadla takto:

- a) způsobilá,
- b) zatím nezpůsobilá,
- c) úplně nezpůsobilá.

(3) Proti klasifikačnímu rozhodnutí není odvolání.

(4) Klasifikační rozhodnutí platí až do nejbližší příští klasifikace.

(5) Ustanovení § 41 (1) až (3) platí obdobně též pro klasifikační komisi u letadel.

§ 54.

Evidenční letadla.

K § 44 (4) zák.

O evidenčním listu, jímž jsou podělena letadla k vojenské službě způsobilá, platí obdobně ustanovení § 42.

§ 55.

Osvědčení pro letadla nezpůsobilá.

K § 44 (5) zák.

O osvědčeních pro letadla, která byla uznána nezpůsobilými k vojenské službě, platí obdobně ustanovení § 43.

§ 56.

Převzetí letadel.

K § 45 zák.

(1) Plně vstrojeným letadlem jest rozuměti letadlo s motorem, vrtulí, dobrými pneumatikami, opatřené všemi palubními přístroji, jichž se u dotyčného typu obecně používá k zajištění kontroly motoru i letadla za letu.

(2) Zástupce finanční správy do komise pro přejímání letadel určuje zemská finanční správa (finanční úřad II. stolice) a zástupce vojenské správy zemské vojenské velitelství.

(3) O odhadech platí ustanovení § 6 (3). Odměny, příslušející odhadcům podle § 6 (3), vyplácí se podle § 6 (5).

(4) Ustanovení § 53 (5) platí též pro komisi přejímací.

(5) O přejímacím řízení stran letadel platí obdobně ustanovení § 46.

§ 57.

Náhrada za letadla a pohonné hmoty.

K § 45 (4) a (5) zák.

O náhradě za letadla a pohonné hmoty platí obdobně ustanovení § 48.

§ 58.

Podpůrná platnost ustanovení části IV.

Pokud zákon a toto nařízení nestanoví jinak, platí o požadování letadel, obzvláště pokud řízení se týče, obdobně ustanovení části IV.

ČÁST VI.

Trestní ustanovení.

§ 59.

Tresty peněžité a pokuty.

K § 50 zák.

Peníze, plynoucí z peněžitých trestů a pokut uložených za trestné činy proti zákonu o požadování dopravních prostředků, jest zasílati příslušným soudem (politickým úřadem I. stolice), který trest (pokutu) uložil, na šekový účet příslušné zemské finanční správy (finančního úřadu II. stolice) složným listkem, na jehož zadní straně se poznamená „Zákon o požadování dopravních prostředků, peněžitý trest (pokuta)“; očekávanou roční potřebu složných listků vyžádají si soudy (politické úřady) najednou od zemské finanční správy (finančního úřadu II. stolice); jak v takových případech postupují vojenské soudy, stanoví kontovací směrnice vydané ministrem národní obrany.

ČÁST VII.

Přechodná a závěrečná ustanovení.

§ 60.

Co jest rozuměti politickými úřady I. a II. stolice.

(1) Působnost, vyhrazenou v zákoně a tímto nařízením politickým úřadům I. stolice, vykonávají okresní úřady, v městech se zvláštním statutem (se zřízeným magistrátem) magistráty (městské notářské úřady); působnost politických úřadů II. stolice vykonávají župní úřady.

(2) Dokud nebudou zřízeny okresní a župní úřady podle zákona ze dne 29. února 1920, č.

126 Sb. z. a n., o zřízení župních a okresních úřadů v republice Československé, jest rozuměti politickými úřady I. stolice v Čechách, na Moravě a ve Slezsku okresní správy politické a ve městech se zvláštním statutem magistráty, pokud jim obstarávání záležitostí politických úřadů I. stolice nebylo odňato, v Podkarpatské Rusi slúžnovské úřady a ve městech se zřízeným magistrátem městské notářské úřady; politickými úřady II. stolice pak jest rozuměti v Čechách, na Moravě a ve Slezsku zemské správy politické, v Podkarpatské Rusi župní úřady.

(3) Policejní trestní pravomoc, příslušející podle zákona a tohoto nařízení politickým úřadům I. stolice, vykonávají na Slovensku a v Podkarpatské Rusi administrativní policejní vrchnosti.

§ 61.

Klasifikace koní z r. 1923.

Koně, kteří byli poděleni evidenčními listy při klasifikaci provedené r. 1923 podle zákona

ze dne 21. prosince 1912, č. 235 ř. z., o odvodu koní a povozů, a zák. čl. LXIX/1912, podléhají ode dne účinnosti zákona č. 117/1924 Sb. z. a n. ustanovením tohoto zákona. Totéž platí o dopravních prostředcích sčítaných r. 1923.

§ 62.

Účinnost a provedení nařízení.

Toto nařízení, jež provést se ukládá ministru národní obrany v dohodě s ministrem vnitra, spravedlnosti, veřejných prací, financí a zemědělství, nabývá účinnosti dnem vyhlášení.

Švehla v. r.

Udržal v. r.	Dr. Dolanský v. r.
Malypetr v. r.	Bečka v. r.
Novák v. r.	Stříbrný v. r.
Srba v. r.	Dr. Hodža v. r.
Habrman v. r.	Dr. Franke v. r.
Dr. Kállay v. r.	Dr. Markovič v. r.